

ARBETARE I ALLA LÄNDER, FÖRENA ERI!

RiktpunKt

NUMMER 1 ÅRGÅNG 23 JANUARI 2013 ORGAN FÖR SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI

Världens kommunistiska partier möttes i Libanon SIDA 10

En kvalitetsdrivande vinstbegränsningsmekanism

Krångligare kan det knappast formuleras. Kommunalarbetarförbundet presenterade 17 december en ny strategi...

SIDA 4

Byggnadsarbetarna kraftsamlade i Malmö

Byggnadsarbetareförbundet Skåne arrangerade den 22 november en manifestation på Drottningtorget i Malmö.

SIDA 5

Vi har nu under flera årtionden sett hur de rika och kapitalet har tillägnat... »

SIDA 3

Riktpunkt

Organ för SKP Sveriges Kommunistiska Parti

Ansvarig utgivare Gun Isaxon

ISSN ISSN 1102-7010

Epost riktpunkt@skp.se

Postadress Flyghamnsgatan 1

128 35 Skarpnäck

Besöksadress Flyghamnsgatan 1

Telefon 08-735 86 40

Prenumeration helår 200:-, kvartal 50:-, utland 350:-

Lösnummer 20:-

Plusgiro 421 53 84-1

Bankgiro 636-7080

Webb www.riktpunkt.nu

För obeställt material ansvaras ej.

Citera oss gärna, men ange källan.

Innehåll RIKTPUNKT NR 1 2013

Ledare	3
En kvalitetsdrivande vinstbegränsningsmekanism	4
”Det här är större än SAS”	5
Världens starkaste fackförening - Jo pyttisan	6
Kapitalismens drivkraft är konkurrens	8
Sveriges landsbygd	9
Årliga mötet för Kommunistiska och Arbetarpartier i Libanon har hållits	10
Vad är SYRIZA?	12
Sociala mötesplatser på nätet - är det bra?	14
Revolutionären Schjerfbeck	15
Kampfonden	15

Uttalande mot imperialismens aggression i Syrien och planerna på det ”Nya Mellanöstern”

De folkliga upproren under den s.k. ”Arabiska våren” startade från ungefär samma grund som de pågående massprotesterna i EU-länderna Grekland, Spanien, Portugal och Irland med flera länder, nämligen ur den världskapitalistiska överproduktionskrisen med dess konsekvenser för folket: imperialistisk dominans och ekonomiskt beroendeskapade med massiv utplundring av folkets egendom, massarbetslöshet, breda klasskillnader, utbredd fattigdom, arbetarnas och böndernas kamp mot kapitalistisk utusgning m.m.

Stora demonstrerande människomassor, de flesta politiska oerfarna sökte genom religionen efter social rättvisa. Dessa rörelser var för imperialismen tvungna att stoppas innan de hann utvecklas till revolutionära. Folkets yttringar kom här att återslutas i religiösa kanaler.

Åter andra länder i Mellanöstern är imperialismens marionettregimer: monarkier eller styrda av kaster som ursprungligen installerades av kolonialismen/ de imperialistiska staterna. Dessa regimer motsätter sig inte den imperialistiska världsordningen och motsättningarna för att rita om kartor med linjal och penna.

Krig är en oundviklig del av kapitalismen som även planerar för kom-

mande krig i fredstid.

Den tilltagande imperialistiska aggressionen över hela världen med koncentration i regionen Mellanöstern är underordnad den kapitalistiska krisen och i den de kapitalistiska staternas försvar av sina intressen att bibehålla kontrollen; mot folkliga uppror i marionettregimer (Egypten och Tunisien) medan suveräna nationer som avvisar imperialismen ska återkolonialiseras, (Libyen, Syrien) där målet är att kontrollera hela regionen, enligt projektet ”Det nya Mellanöstern”.

I Syrien kidnappades de fredligt folkliga protesterna för snart ett år sedan av väpnade internationella terrorister, finansierade och vägleda av imperialismen i USA/NATO/EU, sionismen och islamska medeltida monarkistiska teokratier, främst från Saudiarabien och Qatar.

”Det nya Mellanöstern” ska utifrån en imperialistvänlig, konservativt och reaktionärt religiös axel underblåsa spänningarna mellan olika religiösa och etniska grupper för att ge kapitalisterna fullständig kontroll över olje- och naturgaskällor, uran och andra råvaror i området samt transportvägar och mark för nya militärbaser, för fortsatta aggressioner och krig.

De krig som planerats och nu förs med olika våldsamma metoder är en

fortsättning av det kapitalistiska systemets politik, något som är oundvikligt så länge samhället är indelat i klasser, så länge utnyttjandet av människan är satt i system och så länge imperialismen tillåts att härja. Fred kan inte uppnås utan att kapitalismen ersätts av socialismen, den socialism som grundas utifrån klasskampen.

Avsluta aggressionen mot Syrien och låt det syriska folket själv bestämma sin framtid och sitt ledarskap.

Vi fördömer all militär och politisk inblandning i Syrien såväl som i hela regionen.

Eftersom den senaste tidens händelser i regionen också hotar världsfreden, uppmanar vi alla fredsälskande och solidariska människor att stå sida vid sida för fred och mot imperialismen.

Upphör med aggressionerna mot Iran och palestinska områden.

Israel måste dra sig tillbaka till 1967 års gränser.

Vi ställer oss solidariska med det turkiska folkets motstånd till en utbyggnad av NATO-basen i Diyarbakir med ”Patriot”-missiler och missilskölden i Kurecik.

**Sveriges Kommunistiska Parti- SKP
Internationella Utskottet
Stockholm, 9 december 2012**

Nytt år och den kapitalistiska krisen består

Nytt år och den kapitalistiska krisen består. Så skulle man kunna sammanfatta de förväntningar som ställs på det kommande året om man skall lita på de olika prognosmakare som brukar underhålla oss i TV, radio och övrig media.

Arbetsförmedlingen som gör prognoser om hur arbetslöshet och sysselsättning kommer att utvecklas de närmaste åren har inga siffror som kan glädja det arbetande folket. Massarbetslösheten och undersysselsättningen biter sig fast på fortsatt höga nivåer och beräknas stiga till 8,5 procent fram till 2014 då den påstådda vändningen skall ske. Till dess kommer ytterligare 40 000 att få ställa sig i arbetslöshetskön som då omfattar 420 000 enligt de beräkningar som är gjorda, till dessa kommer också de 215 000 som deltar i olika arbetsmarknadspolitiska program. Bland annat det s.k. FAS 3 och en del utbildningsinsatser.

Att inte arbetslösheten ökar mer beror på att Arbetsförmedlingen räknar med att fler antas välja att studera, då det inte finns några tillgängliga jobb.

Företagen är mycket dystra för det kommande året. De räknar med en svag efterfrågan på varor och tjänster och deras rekryteringsplaner är nedtonade. De offentliga arbetsgivarna är fortsatt försiktiga att anställa. En anledning är att en del verksamheter övergår till privat sektor, enligt Arbetsförmedlingens prognos som bygger på intervjuer som Arbetsförmedlingen gjort med närmare 12 000 privata arbetsgivare samt med verksamheter i samtliga kommuner och landsting.

Arbetsförmedlingen tror att de grupper som har svårast att få jobb är utomeuropeiskt födda, personer med funktionsnedsättning, äldre (55 - 64 år) samt personer med högst förgymnasial utbildning. Det är grupper som har ökat undan för undan och utgjorde i slutet av oktober 2012 66 procent av 400 000 totalt inskrivna arbetslösa. Antalet i denna grupp beräknas öka något till slutet av 2013. Störst blir jobbförlusten inom industri och byggverksamhet, antalet industrisysselsatta minskar med nästan 30 000 personer under 2013.

Arbetsförmedlingen gör en prognos och redovisar det beslutat man kommer fram till och har inte som många av de

andra prognosmakarna mer eller mindre fantasilösa illusioner om vad som måste göras för att komma tillrätta med den massarbetslöshet som är en följeslagare till en kapitalism i kris.

Grundreceptet är det gamla vanliga, att övervältra bördorna på arbetarklassen för att hålla profiterna på topp.

En av de mer namnkunniga och kända prognosmakarna är OECD som dessutom påstår sig sitta inne med alla kunskaper om vägen ur kapitalismens kris. Men deras kunskaper sträcker sig inte utanför de ramar som kapitalet själv dikterar och deras egentliga roll och uppgift är att förstärka den propaganda som kapitalets egna organisationer själv lanserar som medlet för att övervinna den kris som de själv skapat och nu går in på sitt femte år. En kris som har som främsta kännetecken den kapitalistiska överackumuleringen vilket i kombination med andra kriser provocerat fram en extremt aggressiv hållning från monopolen och dess politiska representanter mot det arbetande folket.

Vi har nu under flera årtionden sett hur de rika och kapitalet har tillägnat sig en allt större del av värdet av de arbetandes mödor, samtidigt som fattigdomen har ökat lavinartat, i synnerhet hos dem med de allra lägsta inkomsterna. Medan de som legat på medelinkomster och högre har kompenseras med skattesänkningar som finansierats med nedskärningar i socialförsäkringsystemen och nedskärningar inom sjukvård, äldreomsorg, skola och barnomsorg. En del av finansieringen har också varit privatiseringarna och utförsäljning av våra gemensamma tillgångar till finans- och monopolkapitalet.

Dessutom har man på grund av kapitalets överackumulering haft ett överskott av kapital som lånats ut till hushållen för att de skulle kunna upprätthålla sin konsumtion, en väg som nu stängts på grund av bristande återbetalningsförmåga som i sin tur har sina orsaker i de tidigare nämnda nedskärningarna och den ökade arbetslösheten. Även den reella lönesänkningen som innebär att varan arbetskraft ännu mindre betalas utifrån det som Karl Marx definierade som en lag för varuproduktionen, att varje vara betaldes utifrån den samhälligt nödvändiga arbetstiden bidrar till krisens fördjup-

ning. RUT och ROT är förmodligen de mest kända exemplen på där kapitalet använder staten för att sänka lönekostnaderna.

OECD:s lösning på kapitalets kris presenterades på ett seminarium i Stockholm under december 2012 där man också fastslog att Sveriges BNP-tillväxt under 2012 kommer att stanna på 1,3 procent, hälften av vad vår nuvarande finansminister pekar ut i sin budget.

På samma seminarium påstod OECD-rapportören Jörgen Elmeskov att "Sverige är en spektakulär framgångssaga", det torde vara en framgångssaga som enbart gynnat spekulanterna och OECD:s uppdragsgivare. En arbetslöshet pendlande mellan 6-10 procent och en ökande fattigdom är svårförklarad som en framgångssaga, om man inte är av kapitalet avlönad lakej.

OECD:s lösning är sänkta lägsta-löner, obligatorisk A-kassa och tuffare sanktioner mot arbetslösa med A-kassa som inte söker jobb. Dessutom vill man beskatta den mänskliga rättigheten, rätten till bostad, genom att höja fastighetsskatten. För spekulanterna vill man införa skattelättnader genom att beskattningen av finansiella tillgångar förenklas och görs mer neutral.

Vi kan konstatera att OECD:s och kapitalets lösningar är desamma som lett till en kris inom det kapitalistiska systemet, till arbetslöshet och fattigdom i hela världen och till krig och folkmord i stora delar av världen. Vill vi fortsätta på denna väg 2013?

Vi kommunister vill det inte, vi vill kamp mot kapitalet och deras anförvanter i de rasistiska organisationerna i Sverige. Låt 2013 bli en nystart – organisera dig i Sveriges Kommunistiska Parti.

Mot stjärnorna. Foto: Ian Matt.

Annelie Nordström, Kommunals förbundsordförande.

En kvalitetsdrivande vinstbegränsningsmekanism

Krångligare kan det knappast formuleras. Kommunalarbetarförbundet presenterade 17 december en ny strategi för välfärdssektorn med rubriken Vägval välfärd. Det är ett kongressuppdrag från 2010.

Kommunal har fakta-egna, nationella och internationella - inom välfärdsområden utbildning, äldreomsorgen och särskilda boenden, både för kommunala och privata företag. Kommunal organiserar drygt 500 000 anställda i kommuner, landsting och privat sektor. Åtta av tio medlemmar är kvinnor. Över 10 000 intervjuer har gjorts.

Fakta visar klart att den privata sektorn vinner mark inom alla områden, att 23 procent av Kommunals medlemmar i dag är privatanställda, att det finns ett utbrett missnöje med bemanningen (antal personal per vårdtagare) inom både offentligt och enskilt drivna verksamheter, att 26 procent inom hemtjänsten och 21 procent inom särskilt boende inte vill jobba kvar inom tre år. På frågan var man helst skulle vilja arbeta om man kunde välja fritt, svarar en majoritet: kommunen.

Kommunals strategi siktar på tre områden: bemanning, resurser och politiskt ansvarstagande.

Bemanning:

Man föreslår bemanningsregler genom bindande nationella riktlinjer för personaltäthet, utbildning och arbetsvillkor för både kommunal och privat verksamhet. Exempelvis lägsta antal heltidsanställda per äldre, 90 procent av personalen tills-

vidareanställd, 90 procent på heltid och 100 procent yrkesutbildad eller under utbildning.

Resurser:

Högre statsbidrag för välfärden, stigande resurser i takt med stigande behov och krav på kvalitet.

Politiskt ansvarstagande:

Lagen om valfrihet, LOV, ska avskaffas i sin nuvarande form och lagen om offentlig upphandling, LUV, förändras. Eftersom både kommunal och privat verksamhet är skattefinansierad har kommunen det fulla ansvaret och det är myndigheter som ska mäta omsorg och reglera kvaliteten.

Det är klart och tydligt att frågan om vinster inte ges något utrymme i förbundets strategi. Vinster ska begränsas med krav på högre personaltäthet och kvalitet. Eftersom källan för de privata utförarnas vinster brukar vara lägra bemanning, flera deltid och färre yrkesutbildade tror man att den nya strategin kan täppa till denna källa. Inga krav på återkommunalisering, inga krav på stopp för konkurrensutsättning. "...ingen tjänar på att systemet vänds helt upp och ner."

Riktpunkts fråga till förbundsordförande Annelie Nordström på pressträffen:

Att ni enbart ska komma åt vinster i välfärden via höjd personaltäthet som ökar privata företags kostnader, innebär inte det att ni tar EU-krav på privata tjänsteföretags tillträde för givet?

Annelie Nordström:

- Det finns ingen EU-lag som kan tvinga en svensk kommun att sälja ut tjänster inom vård, skola och omsorg. Men om en kommun gör det måste EU-kravet om upphandling tillämpas.

Riktpunkt: Varför säljer då kommuner ut välfärd?

AN: De vill sänka sina kostnader.

Riktpunkt: Finns det svenska kommuner som har kvar all välfärd i egen regi?

Annelie Nordström hänvisar till Svenska Kommuner och Landsting.

På SKL:s hemsida hittar jag vid första sökningen ingen siffra som skulle kunna ge ett svar på min fråga. Men jag hittar en undersökning om upphandling inom hemtjänsten från Institutionen för folkhälso- och vårdvetenskap vid Uppsala universitet. Det är en intressant läsning om marknadens intåg i välfärden och grundtanken att med konkurrens går allt bättre. Förebild är New Public Management: "Att använda sig av marknadens mekanismer för att effektivisera offentligt styrda verksamheter."

2009 anlog regeringen 280 miljoner kronor som statligt stimulansbidrag för införandet av LOV och att 177 kommuner hade sökt detta bidrag fram till oktober 2008. Det framgår tydligt vilka lockmedel högerregeringen använder, vilka ideologiska målsättningar om en begränsning, ja närmast avveckling av den offentliga sektorn som är verk samma. Inga 280 miljoner för ökade kommunala kostnader som exempelvis ett ökande antal äldre, högre lärarlöner eller flyktingmottagning utan för marknadens tillträde. Inte att förvånas över att politiker och tjänstemän i både borgerligt och socialdemokratiskt styrda kommuner griper efter räddningsankare. Under tiden har marknaden "konsoliderats" och 4-5 stora företag har tillskansat sig 70 % av all upphandlad äldreomsorg.

Kommunalarbetarförbundet tror sig kunna betvinga kapitalismens attacker mot välfärden med en mekanism, en "kvalitetsdrivande vinstbegränsningsmekanism". Intervjuer med medlemmar, men ingen mobilisering av medlemmarna mer än att hänvisa till att man enligt medbestämmandelagen deltar i förhandlingar.

Barbara Brädefors

"Det här är större än SAS"

SAS ledning hotade i november med att transportarbetarna vid SAS skulle bli av med novemberlönen om de inte gick med på försämrade villkor.

Det uppgav fackföreningstidningen Transportarbetaren i november. Kenneth Grampe från Transports flygavdelning berättar nu för Riktpunkt att det är de som jobbar som får betala priset för nedskärningarna. Men transportarbetarna, till exempel flygtekniker, mekaniker och lastare, slipper försämringar.

– Vi har gjort klart att våra grupper har noll skuld i krisen, och att vi inte tänker tumma på våra villkor, säger Kenneth Grampe.

Kenneth Grampe är en stridbar man i Transport. På senaste kongressen var han en av de som argumenterade för kravet att Sverige skulle lämna EU.

EU spelar en avgörande roll för flygindustrin, menar han.

– Markttjänstdirektivet innebär att EU bestämmer att öppna upp för fler konkurrerande handlingsbolag vilket gör det svårare att förhandla fram bra arbetstidsscheman och löner, villkor och gemensam utrustning som det skulle kunna vara med ett större handlingsbolag.

– I praktiken leder det till fler tidsbegränsade anställningsformer, bemanningsföretag på varje enskilt handlings-

bolag.

Med handlingsbolag menar han ground service, det vill säga bagagehantering och incheckning.

– På Arlanda finns SAS, Nordic, Havas och Menzies som egentligen utför samma jobb. Avtalen kan skilja då det också är olika fackförbund.

Kenneth Grampe säger att man måste titta uppifrån och ta ett samhällsansvar.

– Det här är större än SAS. De försöker förändra den svenska förhandlingsmodellen. Så det gäller att hålla i det här.

Fredrik Jönsson

Byggnadsarbetarna kraftsamlade i Malmö

Byggnadsarbetareförbundet Skåne arrangerade den 22 november en manifestation på Drottningtorget i Malmö. Omkring 200 personer var närvarande, en del i arbetskläder, andra privat klädda.

Brinnande facklor som delades ut lyste upp torget, Byggnads bjöd folk på ärtsoppa från två soppkök.

– Jag har kommit för att visa solidaritet med mina arbetskamrater, sa Mehmed Pivac till Riktpunkt.

– Du ser alla gamlingar på torget, det är dom som kämpat för våra rättigheter.

Roland Ljungdell, ordförande i Byggnads Södra Skåne, höll i inledningstalet.

– Vår arbetsmarknad är under hård press. Det känns som vi går 100 år tillbaka i tiden, sa Roland Ljungdell.

Byggnads välkomnar utländsk arbetskraft, men

det ska vara svenska kollektivavtal som gäller. Att företagare fuskar är ett problem som Byggnads brottas med.

– Sluta gömma er bakom EU:s regler, ta ert ansvar, var hans uppmaning till storföretagen inom byggbranschen.

Roland Ljungdell gav exempel på utländska arbetares usla situation på arbetsmarknaden inom byggbranschen. Som att arbetare får halva den

avtalsenliga lönen för att de "jobbar halvtid" som arbetsmarknaden påstår, men facket har belägg för

det motsatta: de jobbar heltid.

– Utländska arbetare blir tillsagda att dom inte ska beblanda sig med facket. "Så länge ni inte gör det har ni jobb", kan arbetare få höra.

Malmö kommunalråd för arbetsmarknad, Andreas Schönström (S), var nästa talare på scenen som var byggd av byggpallar. Han berättade att Malmö Stad från och med nästa vecka ska börja kolla upp företagen som bygger våra skolor och äldreboenden. Folk-samlingen applåderade.

– Det är på tiden, ropade en man ur folkhavet.

Ett samarbete har inletts med ett par fackförbund, bland annat Byggnads.

– Vi kommer ta vårt ansvar, sa Andreas Schönström.

Nästa talare var en fackrepresentant från andra sidan Öresundsbron, Danmark. Han talade bland annat om att den ekonomiska krisen och lönedump-

"Johan Lindholm gav också en känga åt dom som kallar Byggnads främlingsfientligt och menade att främlingsfientliga är dom som behandlar arbetare olika beroende på ursprungsland."

ningspolitik som högeren förespråkar leder till att nyfascistiska rörelser gör framsteg runt om i Europa.

Sist upp i talarstolen var fackbasen Johan Lindholm. Han höll ett brandtal om den så kallade svenska modellen som högeren försöker krossa, och vad som sker när

den nedmonteras. Johan Lindholm gav också en känga åt dom som kallar Byggnads främlingsfientligt och menade att främlingsfientliga är dom som behandlar arbetare olika beroende på ursprungsland.

– Vi står för solidariteten, sa Johan Lindholm.

Fredrik Jönsson

Roland Ljungdell.

Andreas Schönström.

IFMETALL

Världens starkaste fackförening - Jo pyttсан

Varje gång när LO:s ledning med dess nye ordförande i spetsen är på ett extra gott humör och står inför jublande ombudsmän och andra förtroendevalda har man för ovana att högtidligen utmåla den egna organisationen till att vara världens starkaste fackförening. Samma sak brukar hända när man står i talarstolen på 1maj under de röda fanorna och man kan i det sammanhanget aldrig missa tillfället att bedyra sin klassbakgrund. Att sedan yrkesbakgrunden oftast består i att ha sommarjobb på någon mekanisk verkstad några veckor har liksom inte med saken att göra.

I samband med dessa högtidliga sammankomster brukar man också, om tillfället så kräver, bedyra troheten mot det fackliga löftet.

Vi lovar och försäkrar att aldrig någonsin under några omständigheter arbeta på sämre villkor eller till lägre lön än det vi nu lovat varandra. Vi lovar varandra detta i den djupa insikten om att om vi alla håller detta löfte så måste arbetsköparen uppfylla våra krav.

Första gången LO:s ledning och under IF Metalls kommando öppet och utan omsvep spottade på det fackliga löftet var i mars 2009 när IF Metall och dess motpart Teknikföretagen av LO tilläts att genom avtal sänka arbetstid och löner. Man dumpade alltså gällande kollektivavtal med hänvisning till att industrin var i kris och skulle lönerna inte sänkas skulle industrin bli tvingade att säga upp personalen. Som mest kom

”I november 2012 provade SAS en metallare och förklarade för personalen, sänk era löner eller bli arbetslösa. Även SAS lyckades att förhandla bort kollektivavtalet. Som om inte detta var nog har nu IF Metall återigen tagit tätt positionen när det gäller att under pågående avtalsperiod sänka lönerna.”

50 000 metallarbetare att på sitt fackförbunds starka inrådan sänka sina löner. Stefan Löfven som då var ordförande i IF Metall var mycket stolt över det nya lönesänkingsavtalet då han trodde sig att genom detta ha räddat tusentals industrijobb och inte bara det, han trodde också att han räddat landet från massarbetslöshet och elände. Det var första gången i den svenska arbetsmarknadspolitiska historien som LO tillät ett företag som sade sig vara i kris att tillämpa lönesänkningar. Det var ju inte konstigt att det blev IF Metall som blev det förbund som först skrev under ett sådant avtal. Det blev foljdriktigt då IF Metall var och fortfarande är landets i särklass mest reaktionära fackförbund. Andra kända bromsklossar som Kommunal och Livs framstår i jämförelse med IF Metall som revolutionärer som vill det största det ”gamla snart i gruset”.

Att andra arbetsköpare med största intresse och avund följde IF Metalls

bärsärkargång på den svenska arbetsmarknaden kan inte förvåna någon.

I november 2012 provade SAS en metallare och förklarade för personalen, sänk era löner eller bli arbetslösa. Även SAS lyckades att förhandla bort kollektivavtalet. Som om inte detta var nog har nu IF Metall återigen tagit tätt positionen när det gäller att under pågående avtalsperiod sänka lönerna. Den här gången är det den svenska ståljätten SSAB som meddelat IF Metall att om man inte får sänka lönerna i Luleå, Borlänge och Oxelösund så måste man avskeda ännu fler. Nu, 2012, handlar det alltså inte om att förhindra varsel, nu handlar det om att rädda vad som räddas kan, oklart vad. I vanlig ordning så tillåter IF Metall att arbetare ställs mot arbetare, ung mot gammal, helt utan klasskänsla genom att man har den sällsynt dåliga smaken att på arbetsplatserna ordna omröstning i frågan. Nu har järnbruksarbetarna först i Luleå, sedan i Borlänge sagt ja till lönesänkningar medan deras mer klassmässiga arbetskamrater i Oxelösund sagt nej till detta kapitalismens apspel. All heder åt stålverksarbetarna i Oxelösund som sett igenom det hela och därför till IF Metall och familjen Wallenberg stora förtret sagt nej till det hela och förklarat att det fackliga löftet inte är förhandlingsbart.

Det kan väl inte efter detta vara någon som babblar om världens starkaste fackförening och med detta menar svenska LO och IF Metall.

**Lars Lundberg
Facklig sekreterare SKP**

Anders Ferbe, IF Metalls förbundsordförande. Foto: Lena Dahlström/SSR.

Metalls lönesänkingsavtal, ett dödshot mot hela den fackliga rörelsen

När ståljätten SSAB meddelade IF Metall att det nu är dags för arbetarna att sänka lönerna då orderingången är mattad och detta utgör ett hot mot aktieägarnas intressen svarade Metall i vanlig ordning och för förbundet typiska kryperier för kapitalet: Javisst gör vi det. Metall sände därmed frågan vidare till först järnbruksklubbarna i Luleå, Borlänge och Finspång. På dessa arbetsplatser utgörs de lokala fackens ledningar av pålitliga samarbetsmän och dessa kunde ro lönesänkingsavtalet i land till IF Metalls och SSAB:s stora glädje.

Sämre gick det i Oxelösund där det lokala facket såg igenom det förrådiska och antifackliga spelet som IF Metall tillsammans med SSAB ägnade sig åt och rekommenderade medlemmarna att säga nej till lönesänkingsavtalet vilket också skedde.

Det är då, när det står klart för SSAB att arbetarna sagt nej till lönesänkingsavtalet, som det händer något nytt och för den svenska arbetsmarknaden helt främmande och för den fackliga rörelsen förödande. SSAB beslutar sig för att strunta i den lokala fackliga organisationen och vända sig direkt till de anställda med exakt samma avtalsbud som man tidigare lämnat till järnbruksklubben och som blivit avslaget. SSAB:s platsledning hävdar att företaget

get känt sig tvingat att gå direkt till de anställda då många anställda vänt sig till företagsledningen för att meddela sin besvikelse över fackets agerande. Läs igenom den mening ni nyss läst och fundera vad det egentligen var ni läste.

Att SSAB:s agerande kan ha skett utan IF Metalls tysta medgivande på central nivå får betraktas som uteslutet.

Vad säger då nu gällande lagstiftning i frågan:

Enligt medbestämmandelagen, MBL 19 § ”Arbetsgivare skall fortlöpande hålla arbetstagarorganisationen i förhållande till vilken han är bunden av kollektivavtal underrättad om hur hans verksamhet utvecklas produktionsmässigt och ekonomiskt liksom riktlinjerna för personalpolitiken.”

Vad lagen säger på ren svenska är att järnbruksklubben är den företaget skall förhandla med och det är ett lagbrott att trots detta. MBL §19 slår alltså fast vilka som är parter på arbetsmarknaden, fack och företag. Vad SSAB gjort är ett flagrant brott mot kollektivavtalet och MBL och utgör ett första embryo till så kallade Gula fackföreningar, fackföreningar som styrs av företag och är mycket vanliga i fascistiska länder, som till exempel fanns i Hitlertyskland.

I det avtalsförslag som SSAB ställde

till personalen uppmanades den att svara senast den 7 december på det ”erbjudande” företaget ställt. I det läget ställdes järnbruksklubben i Oxelösund inför ett dödligt hot och måste reagera snabbt, mycket snabbt och det gjorde man redan den 4 december genom att uppmana medlemmarna att säga ja till SSAB:s ”erbjudande”.

Vad som fått järnbruksklubben att ändra sig är omöjligt att veta för de som inte deltagit i klubbens styrelsemöte, men uppenbart är att den lokala fackliga organisationen gjort bedömningen att för att rädda klubben och dess legitimitet måste man agera som man gjorde.

Vad som är lika uppenbart är att SSAB omöjligt kan ha agerat utan IF Metalls tysta medgivande, vilket betyder att IF Metall sätter SSAB:s aktieägares välmående högre än arbetarnas rätt att låta sig företrädas av den fackliga organisationen. Fortsätter IF Metall den inslagna vägen betyder det att förbundet upphör som facklig organisation och Stefan Löfvens gamla önskedröm att ansluta IF Metall till arbetsköparorganisationen Teknikföretagen blir verklighet.

Lars Lundberg

Kapitalismens drivkraft är konkurrens

Kapitalismens drivkraft är konkurrens, vi ska tävla med varandra. Detta skapar en väldigt egoistisk syn på vår omvärld och våra medmänniskor. Vi blir hjärntvättade att tro att detta system är det enda som kan fungera. Man talar om för oss att alla människor är själviska, att det är människans natur och på grund av detta måste vi ha ett politiskt och ekonomiskt system som har självisheten som drivkraft. Men vi kan aldrig bygga ett fungerande samhälle där alla försöker roffa åt sig för egen del på andras bekostnad. Det samhället kommer med tiden att gå under och det är ju det som håller på att hända idag. Den kapitalistiska krisen växer, klyftorna ökar, miljöproblemen hotar vår överlevnad och vår framtid. Arbetslöshet, utslagning, fattigdom och social misär följer i spåren av dårarnas kamp om den största ekonomiska vinsten. Kortsiktighet och brist på kloka beslut är en annan baksida av myntet. Allt detta händer bara för att ett fåtal tjänar på det. Dagligen blir vi bombarderade med kapitalistiska budskap i tidningar, radio och tv, ute på stan, men även i hemmet. Ingenstans är vi fredade för

denna vansinneskarusell. Dom som utför denna hjärntvätt är dom som tjänar på systemet.

Dom som har intresse av att systemet upprätthålls. Dom vill få oss att tro att vi alla är vinnare eller så vill man underhålla och nära en dröm hos människor om att just dom kan bli en del av den minoritet som tjänar på kapitalismen. Men den krassa verkligheten är en helt annan. Dom flesta av oss tjänar inte ett dugg på detta system utan får bara jobba ihop rikedomar åt dom få.

Våra gemensamma trygghetssystem nedmonteras i rask takt och delas ut i form av skattesänkningar till redan välbeställda. Den lilla människan räknas inte utan det enda som räknas är profit. I detta kapitalistiska tävlingsinriktade samhälle missar vi möjligheten att gemensamt styra samhället med solidariska handlingar och beslut för vi ser varandra som rivaler och inte som kamrater. Denna människosyn föder och underhåller också rasismen, för om jag tror att grannen eller arbetskamraten på jobbet är en rival och en motståndare som snor mina pengar och mitt jobb, ja då vill man ju helst bli

av med denna person. Vi blir misstänk samma och oroliga för vår egen privata framtid men kapitalet älskar detta för då kan dom lättare få oss ställa upp på orimliga avtal och villkor i arbetslivet, på banken eller på bostadsmarknaden. Demokratin fungerar inte på lika villkor utan det är dom som har ekonomiska resurser som kan föra ut sitt budskap och innanför företagsportarna är demokrati ett okänt begrepp. Vår demokrati är en skendemokrati.

Det är kapitalet som dikterar villkoren för den stora massan och vi accepterar detta för vi har blivit indoktrinerade att tro att inget annat kan fungera! Det finns ett alternativ till detta som bygger på marxismen - leninismen. Du kan läsa om det på www.skp.se. Kommunismens fundament är det gemensamma ägandet och det gemensamma ansvarstagandet i solidaritet med sina medmänniskor. Av var och en efter förmåga, åt var och en efter behov! Är det konstigt att man är kommunist?

Kim Jensen

Sveriges landsbygd

Ny artikelserie i Riktpunkt!

Större och större del av den svenska landsbygden förvandlas till ödemark. Orsakerna till det är många och komplicerade. Riktpunkt kommer att besöka några nedläggningshotade orter inom kort för att försöka ta reda på några av orsakerna till den tragiska "utvecklingen". Hör gärna av er om ni vill att vi ska komma och göra ett reportage om just er ort! Till dess vill jag rekommendera några sidor på Internet.

Facebooksidan "Levande landsbygd - inte nedlagd": En sida för alla som

vill ha en levande landsbygd i stället för en nedlagd landsbygd. Här kan man skriva om allt som har med nedläggningen av Sveriges landsbygd att göra. En så kallad utveckling som våra politiker drivit sedan länge. Vad kan vi göra för att hejda nedläggningen? Vilka är hörnstenarna för en annan utveckling? Hur ser kraven ut som måste ställas på de folkvalda? Skriv! - om alla era idéer och om hur det ser ut ute i landet! Bara ett enat folk kan ställa tillräckligt hårda krav på en utveckling i stället för avveckling!

Facebooksidan "Övergivna platser":

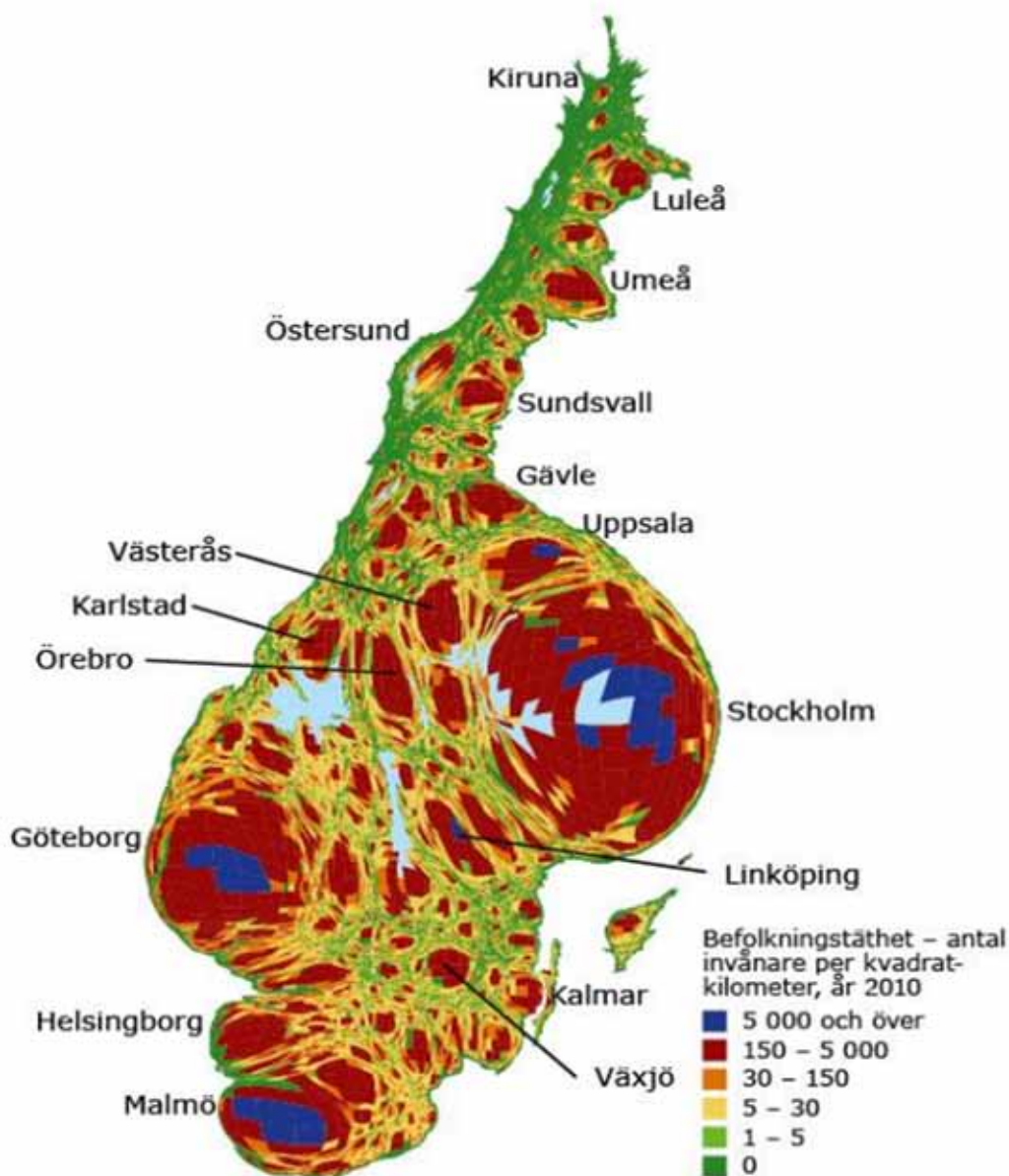
Fotografering av hus, bilar, gruvor, industrier, folkparker, egentligen vad som helst, som lämnats. En del av sidans besökare håller på med urban exploration, andra med ruinturism. Visar effekten av nedlagda orter/arbetsplatser.

<http://jornmark.se> är en sida som visar mycket av effekterna av upp- och nedgångarna i ekonomin. Både vad gäller arbetsplatser och bostäder i Sverige, övriga Europa och USA. Här står enorma värden och förfaller på grund av dålig eller ingen planering!

Valentina Westling

Sveriges karta om befolkningen fick styra

Sveriges karta om dagens befolkning fick styra (SCB Tyréns: omvärldsanalys demografi och bebyggelse, 2012).

Årliga mötet för Kommunistiska och Arbetarpartier har hållits i Libanon

Den 22- 25 november 2012 hölls det årliga mötet för Kommunistiska och Arbetarpartier i Libanon och Beirut under parollen: "Stärk kampen mot den tilltagande imperialistiska aggressiviteten för att tillgodose människornas sociala, ekonomiska och demokratiska rättigheter och strävanden, för socialism".

Libanons Kommunistiska Parti arrangerade mötet på det mest gästfria sätt man kan tänka sig, i en för folken svår tid i regionen Mellanöstern och speciellt i grannlandet Syrien, från vilket veckan innan avresan väpnade strider hade influerat staden Tripoli i Libanon mellan Syrien-lojala och de lojala till de imperialiststötta så kallade rebellerna.

Delegater från 59 partier och 44 länder närvarade.

Betty Frydensbjerg Carlsson, ordförande i Kommunistiska partiet i Danmark, KP i D.

De politiska rapporterna kom många att handla om kapitalismens kris som med sin grund i överproduktion och överackumulation medfört en tilltagande imperialistisk aggression genom USA/NATO/EU, Israel och de trogna reaktionära, islamiska Gulf-monarkierna. Deras gemensamma strategi för att uppnå det "Nya Mellanöstern" stod likaså i fokus.

Den arabiska våren i Egypten och Tunisien kidnappades av den politiska islam genom det Muslimska brödraskapet. Deras samarbetsprojekt kom att överraskas av de folkliga uppror som hade sin grund i frustration över imperialism/kolonialism, korruption, utplundring av folkets egendom, massarbetslöshet, stora klasskillnader, utbredd fattigdom, arbetarnas och böndernas kamp mot kapitalistisk, utsugning m.m. Men demonstranterna utan politisk erfarenhet kunde snart ledas in i religiösa fallor av de tillskyndande islamiska systemivrarna, innan upproren skulle hinna utveckla sig i en socialistisk riktning.

I projektet "Nya Mellanöstern" används det västliga kapitalet; militära, ekonomiska, politiska medel och propaganda i strategin för att paralysera arbetarklassen och folken, splittra upp dessa i etniska och religiösa skikt för att plundra de nationella tillgångarna, främst olja och naturgas, samt bygga nya transportleder och säkra dessa åt imperialismen.

Men upproren i Egypten växer liksom i länder där massmedia inte fokuserar,

till exempel Bahrain och Algeriet. De kommunistiska partierna arbetar på att bygga upp breda rörelser med utgångspunkt från ämnena för folkens missnöje, kanaliserat genom fackföreningar, studentrörelser och andra massrörelser. Eftersom den fackliga rörelsen är politiskt svag måste organiseringen ta vid genom att aktivera unga, arbetslösa och fattiga. Den fackliga rörelsen har också fått med sig akademiker i form av doktorer och lärare som även de tar del i protesterna.

Som flera representanter uttryckte rent allmänt: Kapitalismen faller inte förrän KP-erna har övertygat arbetarna om att deras mål är de riktiga. Och som Ukrainas delegat sade: Systemet försvinner inte av sig självt och kan inte reformeras bort genom val eller dylikt. Och som Lenin säger: Folket måste i praktiskt hänseende ta makten från monopolkapitalet. Bara en idiot kan inbilla sig att det skulle kunna ske genom borgerliga val, valdeltagandet måste däremot vara ett komplement till kampen. När bourgeoisins litteratur och tänkande infekterar alla arbetande och hela folkets liv blir politisk, social, kulturell och på vissa håll militär kamp- med framskriden klasskamp en nödvändighet. Därför är stegen mot arbetarklassens organisering så viktig.

Om inte imperialismen och sionismen i samarbete med bland annat Saudiarabien och Qatar uppnår sitt mål att störta Syrien, går planerna för nykolonialiseringen enligt projektet "Nya Mellanöstern" i stå. Människorna och alla länder i regionen från östra Medelhavet till Kaspiska havet ska förslavas. Folket i denna världsdelen känner till det, tyvärr är medvetenheten om detta sämre i västra Europa. En vanlig erfarenhet var att globaliseringen och imperialismen har verkat negativt på solidariteten och fredsrörelsen i väst och efter Sovjetunionen har en världsvid social nedmontering ägt rum där politiskt radikala har ansatts hårt varvid såväl islamismen som fascismen har stärkts.

I Ryssland är fackföreningsrörelsen på fall och konkurserna haglar där lika hårt som i Sverige och Europa. De arbetande i Ryssland slåss nu för att organisera alternativa fackföreningar av grekisk modell à la PAME och får också hjälp ifrån Grekland i det avseendet. I Ukraina lärde folket sin läxa genom

den "Orangea revolutionen", vars mönster kapitalkrafterna försökte exportera till Vitryssland. Där stoppades den dock. I det ukrainska parlamentsvalet i november 2012 fick kommunisterna 13 procent av rösterna. Däremot med smolk i bågaren på grund av att fascistpartiet gick framåt stort (10 procent).

Krisen i Europa råder trots EU-kommissionens ständigt nya stödåtgärder och förhandlingar, snart vecka efter vecka. Fanfarer blåses om att allt "gått i lås" för att någon tid senare upprepas på ett annat område; ett stöd för att det är en och samma ihållande kris grundad på överproduktion. Militärutgifterna växer och imperialismen tilltar. Sociala, demokratiska och arbetsrättsliga rättigheter skärs ned allteftersom.

Folken utarmas genom de tidigare nationalstaternas avveckling på socialt, fackligt och arbetsrättsligt område. Den demokratiska spillra som återstår får allteftersom stryka på foten till förmån för bankväsendet och militära satsningar. I takt med nedskärningar,

konkurser och företagsflyttningar tilltar arbetslösheten stormartat, liksom fattigdomen. Borgarnas sätt att lösa krisen eller mörka den har misslyckats. Den växande folkliga proteströrelsen med miljoner demonstrationer bemöts med upprepat barbari.

I sammanhanget hade Ecuadors president vid ett besök i Spanien uttalat att: "Vi kommer aldrig att godkänna hus utan människor och inte heller människor utan hus".

Obama står öppet för USA:s fortsatta åtaganden i enlighet med NATO-toppmötet i Chicago om att öka den militära inblandningen bland annat genom ett "smart försvar", ökad militär aktivitet, aggressioner och provokationer mot Mellersta Östern, DFR Korea, Asien och hela den afrikanska kontinenten. Liksom mot Latinamerika och Karibien. Denna imperiepolitik realiserar genom grov politisk inblandning och kupper, genom att förfälska folkets vilja och önskan, genom manipulation och att skrämja och hindra folkliga representanter att överta mak-

ten samt genom statsterror och militära hot, allianser med och finansiering och beväpning av extrem-islamiska och fascistiska grupper. Den kubanske delegaten sade att USA stöder varje rörelse som går emot Kuba men Kubas utveckling fortsätter att följa i Fidel Castros spår, med folkets stöd och solidaritet. Trots all terror mot Kuba.

Han fortsatte: Alla rörelser som går emot USA-imperialismen ska stödjas, rörelser för sociala rättigheter, ekonomisk utveckling, solidaritet, jämlikhet och radikala förändringar. Likaså ska Chavez rörelse stödjas för att nå den identitet vi strävar efter. Tack till alla som stött Kuba. Länge leve freden!

**Representant för SKP
vid 14:e IMKAP
Kjell Bygdén Stockholm.**

Uttalanden från mötet

Uttalandena återges i sin helhet på www.solidnet.org i de flesta fall på engelska men även på en del andra språk. Rubrikerna är följande:

Solidaritet med Latinamerikas och Karibiens folk

Solidaritet med Libanon

Solidaritet med KKE och klasskampen i Grekland

Förenade mot imperialismens verktyg Haagtribunalen

Om problemen i Cypern

Ökad kamp mot imperialistiska krigshot

Deklaration om fred i Colombia

Solidaritet med de arbetande människorna i Iran i deras mångfacetterade och komplicerade kamp för fred, självständighet, demokrati och social rättvisa.

Solidaritet med det egyptiska folket och dess progressiva rörelser

Solidaritet med Syrien och dess folk:

"Vi motsätter oss och fördömer alla direkta eller indirekta ingripanden eller angrepp och hot från imperialismen mot Syrien. Vi fördömer också det imperialistiska stödet till kriminella och terrorgrupper."

Slutresolutionens text i svensk översättning kommer att finnas på www.skp.se

Här kommer en sammanfattning:

Med tanke på den kapitalistiska krisen bevisar internationella erfarenheter från uppbyggandet av socialismens denna samhällsforms överlägsenhet. Vi understryker vår solidaritet med de folk som kämpar för och är involverade i byggandet av socialismen. På grundval av ovanstående understryker vi behovet av följande gemensamma handlingar:

1. Kamp för att konfrontera och förhindra imperialismens nya planer att kontrollera världen på militär, politisk, ekonomisk och social nivå.

2. Att samlas för att avlägsna NATO:s militära baser och för rätten att dra sig ur imperialistiska allianser.

3. Uttrycka klassolidaritet med och ge stöd för att stärka arbetarklassen och folkens kamp i de kapitalistiska länderna mot den politik som lägger ytterligare bördor på människorna, för att förbättra arbetarnas levnadsomständigheter och för folken som verkar för en revolutionär förändring.

4. Återupprätta internationell solidaritet med demokratiska folkrörelser och stöd till uppror mot ockuperande och förtryckande regimer; ett beslut samt förkastande av imperialismens interventioner i dessa länder.

5. Konfrontera antikommunistiska lagar, åtgärder och förföljelse; föra en

ideologisk kamp mot historieförfälskningen så att den kommunistiska och arbetarrörelsens bidrag till mänsklighetens historia kan bevaras.

6. Fördöma USA:s blockad mot Kuba och stödja Kubas kamp för blockadens omedelbara borttagande. Att stärka kampanjen för frisläppande och återlämnande av de fem kubanska patrioterna till Kuba.

7. Fördöma de pågående grymheterna som vidmakthålls genom de israeliska ockupationsstyrkorna mot det palestinska folket, stödja dess rätt att kämpa mot ockupationen och att bygga sin egen oberoende stat med Jerusalem som huvudstad och att stärka kampanjen för ett omedelbart hävande av blockaden mot Gaza och för de palestinska flyktingarnas rätt att återvända till Palestina.

8. Främja den internationella fronten mot imperialismen och ge stöd åt internationella antiimperialistiska massorganisationer som Världshandelsorganisationen (WFTU), Världsfredsrådet (WPC), Demokratiska Ungdomens Världsfederation (WFDY) och Demokratiska Kvinnornas Världsfederation (WIDF), inom den specifika ramen för varje land.

Beirut, 25 november 2012

Greklands Kommunistiska Parti uttalar sig om SYRIZA.

Vad är SYRIZA?

Det grekiska kommunistiska partiet KKE har beskyllts för sektierism efter bakslaget i nyalet som hölls i juni. Giorgos Marinou, medlem i Greklands Kommunistiska Partis centralkommitté, svarade med att skriva en artikel som belyser SYRIZA och den övriga vänstern. På grund av artikelns längd kommer Riktpunkt att återge den i två delar.

KKE kommer att fortsätta kampen för att störta det kapitalistiska barbariet med ännu större kraft

KKE tackar de kommunistiska partierna, kommunistiska män och kvinnor samt många aktiva och progressiva personer som har uttryckt solidaritet och stöd för vårt parti eftersom de har förstått den hårda klasskamp som har pågått under en lång tid, både före och under kapitalets kris.

Vårt parti kommer att förvalta förtroendet och utöka kampen i arbetarklassens och folkets intresse för att omkullkasta kapitalets barbari till förmån för socialismen. Vi gör det för att den grundläggande principen för alla kommunistiska partier, att avskaffa exploateringen av mänskligheten, kräver det av oss.

Utvecklingen i Grekland och särskilt de två valen satte i gång många diskussioner kring KKE och "vänstern", rollen som "vänsterregeringar" spelar och kommunisternas ställningstagande.

Vissa krafter som fortfarande bär titeln "kommunistiskt parti" fastän de håller på att muteras till socialdemokrati och andra som pratar i "vänsterns" namn öppnade en front, både öppet och lömskt, mot KKE. De smutskastade dess aktiviteter, dolde eller

förvrängde partiets ställningstaganden med substanslöst prat om sektierism, upprepade utan analys eller förståelse klassfiendens polemik och adopterade och spred SYRIZA:s åsikter.

SYRIZA är ett parti som fanatiskt stödjer EU, ett verktyg för den utopiska synen om "kapitalism med ett mänskligt ansikte". Det härbärgerar högeropportunisterna, avfallningar från klasskampen, marginella ultra-vänsteristiska grupper (trotskister och f.d. maoister) och en stor del representanter från det socialdemokratiska PASOK.

De krafter som har öppnat en front mot KKE, bland dem det "Europeiska Vänsterpartiet" och organisationer som stödjer en förvrängning av "det 21:a århundradets socialism", har avslöjats genom KKE:s aktiviteter och

dess bidrag till den revolutionära kampen. Men deras hållning är skadlig för arbetarklassen, folket och ungdomen eftersom de tar ställning för motståndet till kommunisterna. Det är kommunisterna som konstant kämpar mot borgarklassen och imperialismen och är en aktiv motståndare mot arbetarnas assimilering i kapitalets olika mål.

Vi uppmanar alla kommunistiska män, kvinnor och arbetare som följer utvecklingen i Grekland och är intresserade av att följa klasskampen att komma fram till större insikt om KKE:s strategi och taktik, dess historia och kamp. De bör döma partiets ställningstaganden baserade på konkreta ideologiska-politiska kriterier och inte på rykten och innehållslöst skvaller. De kommer då att inse att attacken mot KKE:s strategi, dess allianspolitik och de olika skrattretande påståenden gällande sekterism och isolationism har startats av bourgeoisieens krafter eller av de som har förkastat de marxist-leninistiska principerna och socialismens nödvändighet, essensen i klasskampen som är meningsfull när den är kopplad till kampen för arbetarmakt.

De kommer att inse att dessa krafter följer en politisk linje som döljer borklassens styre under prat om en "vänsterlösning" och illusionen om "kapitalismens humanisering" vilket har väldigt negativa konsekvenser för arbetarnas kamp.

Vad som är värst är att dessa krafter som på ett "smart" sätt attackerar KKE och emellanåt påstår sig vara dess "vän" försöker att utnyttja valresultat i ett försök att få stöd för sina farliga påståenden.

ANGÅENDE UTVECKLINGEN I GREKLAND

I Grekland har den djupa krisen som beror på kapitalets överackumulation nu gått in på sitt fjärde år vilket i kombination med kriser i andra EU-medlemsstater provocerat fram en extremt aggressiv hållning från monopolen och dess politiska representanter, vilket som helhet uttrycks av den anti-folkliga strategin. Det avtal som skrevs under av den grekiska regeringen, EU, den europeiska centralbanken (ECB) och Internationella valutafonden (IMF) är en del av denna strategi.

Försämringen för arbetarklassen och folket orsakad av kapitalets offensiv, utvecklingen av klasskampen med avgörande bidrag från KKE och den klassmedvetna rörelsen ledde till en kraftig försvagning av det socialdemokratiska PASOK vilket hade drivit den arbetarfientliga och anti-folkliga linjen

under flera år. Det ledde till försvagningen av det liberala ND men också tvåpartisystemet som helhet vilket resulterade i att det förlorade sin hegemoni över de folkliga rörelserna.

På grund av detta var förändringen av det politiska landskapet nödvändig för att främja borgarklassen, EU och andra imperialistiska intressen och på ett mer effektivt sätt hantera krisen till förmån för kapitalet och dess intressen men också för att hejda klasskampen och attackera KKE och den klassmedvetna rörelsen.

Ett grundläggande element i förändringen av det politiska landskapet var att skapa två poler, center-högern baserad på ND och center-vänstern med SYRIZA och i mitten ett deltagande av PASOK:s representanter som burit ansvar för implementeringen av den anti-folkliga och arbetarfientliga politiska linjen under de föregående åren.

Grekland och valet till parlamentet användes som en arena för en imperialistisk tävlan mellan USA, EU, Tyskland och Frankrike. Denna hållning uttrycktes av de grekiska politiska krafterna, framförallt av ND, PASOK och SYRIZA vilka flörtar med Frankrike och USA.

Den mångfacetterade och djupa assimilationen av Grekland i den Europeiska Unionen, den djupa och förlängda krisen som manifesterat sig i form av en recession inom Eurozonen, tvingade fram en inblandning av EU, IMF och USA för att hindra varje tendens ledande till en radikaliserings av de olika rörelserna i Grekland och den internationella påverkan som det kan innebära.

De systematiska uttalandena från representanter för de imperialistiska organisationerna såväl som artiklarna publicerade i den utländska pressen, innefattande en uppmaning från tyska Financial Times om att rösta på ND, förstärkte polarisationen och utpressningen av folket så att de i sin tur vände sig till de två blocken för ett fortsatt borgerligt styre.

EN BEDÖMNING AV VALRESULTATEN

KKE gjorde en enorm kraftanstängning och erhöll därmed 536 000 röster (8,5 %) och 26 parlamentsplatser men blev inte självbelåtet. Partiet informerade om planen att försvaga partiet, förutsåg och kämpade mot den organiserade anti-KKE offensiven med all sin styrka och lyckades att förbli stående på fötterna. Partiet förlorade fyra procentenheter, en reducering till 277 000 röster (4,5 %) och 12 parlamentsplatser.

Vad var det som skedde mellan de

två valen? Vilka frågor hade ställts av det borgerliga systemet för att fånga de folkliga rörelserna? KKE:s centralkommitté gjorde ett utkast till en bedömning av resultatet vilket nu diskuteras i partiorganisationerna och möten med sympatisörer till partiet för att samla den kollektiva erfarenhet som kan användas i en slutgiltig rapport. För att förstå atmosfären kring det andra valet så är det viktigt att lägga på minnet att enligt vallagen får det största partiet femtio extra ledamöter (av trehundra i det grekiska parlamentet) för att underlätta skapandet av en regering. I det första valet (där KKE fick 8,5 procent) var skillnaden mellan det största (ND) och det näst största partiet (SYRIZA) 2,1 procent och kampen för att vara störst skapade en situation av extrem polarisering.

KKE:s centralkommitté gjorde följande uttalande:

"Den betydande förlust som drabbade KKE återspeglar var sig dess positioner eller aktivitet. Detta skedde under press byggd på illusionen och rationella påståenden om det minst onda, den smärtfria och lätta vägen som påstås vara möjlig för att skapa en regering som kan styra på monopolens villkor och makt, under assimileringen in i EU och samtidigt hejda folkets försämrade villkor. Samtidigt fanns det en atmosfär av fruktan för att Grekland skulle bli utkastade ur Eurozonen. Det skedde under en systematisk och förtäckt offensiv av de ideologisk-politiska instrumenten, även genom det systematiska användandet av internet. Det främsta målet var att försvaga KKE för att förhindra arbetarrörelsens uppgång under den rådande situationen där folkets villkor försämrades.

Konklusionen är att valresultatet som helhet speglar tendensen av innehållet i den klassorienterade radikalism som utvecklades under krisperioden, nu under trycket av ökade småborgerligt radikala strömmar, ledd av borgerlig ideologi och propaganda. Det är uppenbart att kampen som utvecklades inte lyckades att fördjupa och konsolidera radikalismen eftersom den inte fick en masskaraktär och inte lyckades att åstadkomma den organisering och politiska inriktning som den nuvarande situationen kräver. Slutgiltigt varje positiv tendens som utvecklades blev påverkad av sänkningen av levnadsstandarden, av den ökande fattigdomen och massarbetslösheten"

Översättning: Victor Diaz De Filippi
I nästa nummer: "SYRIZA:s roll" och "KKE kämpar vidare".

Sociala mötesplatser på nätet - är det bra?

Det kan väl diskuteras som allt annat här i livet. Det beror väl på hur man använder dem.

När jag tog en time-out från Facebook eller Ansiktsbok som den kallas i Sverige, i Stockholm säger man bara Fejan, gjorde jag en fantastisk upptäckt, nämligen att det finns en uppsjö av sociala mötesplatser runt om i världen.

Det finns ryska, arabiska, turkiska och asiatiska; ja hur många som helst. En del är inriktade på ett speciellt tema eller intresseområde, men gemensamt tycks de alla ha att de är kommersiella.

En del är ganska bra, andra mindre bra och de har allesammans sin egen kultur eller sitt eget stuk.

Den absolut största och givetvis sämsta av dem allesammans, är den första jag nämde. FB har nämligen

den mest aggressiva marknadsföringen av alla och US-dollar bakom sig som finansierar den. CIA lär visst också ha ett finger med i spelet.

Man har till och med försökt öka sitt kapital genom att ge ut aktier, vilka störtök i ett gigantiskt magplask.

Ska man tolka detta som att FB har haft sin storhetstid och att andra sociala mötesplatser nu börjar dyka upp och konkurrera? Det ligger mycket i denna fundering.

Många människor har blivit mobbade på FB, andra har fått sina liv förstörda och vissa drivits till vansinne och självmord. Det har till och med uppstått ett FB-beroende som är skadligt. Folk har slutat att umgås socialt och istället isolerar man sig framför datorn, med resultat att det ges ut program för att få folk att sluta, som om det vore en drog. Men ett beroende är det helt klart.

Detta finner jag högst motbjudande på gränsen till vansinne. Däremot är det intressant att hitta nya alternativ och nya vägar. Jag hittade till exempel ett mycket trevligt alternativ som heter Ipernity och skiljer sig från alla de övriga genom att den inte är kommersiell. Dessutom är den rent tekniskt överlägsen de andra mötesplatserna för här kan man både starta grupper i gruppen samtidigt som man kan ha en egen blogg. Givetvis kan man lägga upp både bilder, dokument, ljudfiler och filmer från andra forum och det är ingen

som berikar sig på trafiken.

Ipernity startades av fransmän och är gratis även om man kan upgradera den mot en mindre kostnad. Nu har ju sedan länge även FB börjat ta betalt trots att man lovade att det aldrig skulle ske.

Som marxist kan jag inte se att jag ska sitta med i kommersiella mötesplatser mer än nödvändigt. Lika lite som om jag ska ha mina pengar i kapitalistiska banker när det finns alternativ.

Jord, Arbete Kapital heter ett och Nordiska Sparkassan ett annat. Den förstnämnda har fått bankstatus och där kan man få räntefria lån. Den är också en social mötesplats som ger ut en tidning till sina medlemmar. Titta gärna in på jak.se

En annan nackdel med FB är bristen på debatt, någon kanske slänger ut en krok och kanske någon annan då nappar på den, men mest blir det bara "fem personer gillar detta" eller sedan "sluta gilla" lite vuxendagis över det hela kan tyckas, plus alla okända människor som vill bli ens "kompis" därefter hörs de aldrig mera av utan nöjer sig med att spionera.

Men det har varit en nyttig tid och det har både öppnat och stängt dörrar som annars inte hade varit möjligt. Ta gärna en titt på de olika sociala mötesplatserna, det skadar inte och du ska upptäcka en helt ny värld.

Megabyte

Bister jul för många av Malmös lärare

Löneavtalet mellan Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) och lärarfacken (Lf, LR) blev klart den 26 september i år, men det är inte förrän i december som Malmös lärare fått ta del av sin nya lön för 2012. Och flera av dem är minst sagt besvikna och svikna.

Den individuella lönesättningen fungerar långt ifrån tillfredsställande. Lönefördelningen är missvisande och orättvis eftersom lärare delas in i ett a- och b-lag. Engagerade lärare inom olika skolutvecklande projekt, fackliga representanter, miljørådsmedlemmar med flera hamnar alltmer utanför ar-

betsgivarens fokus. De lärare däremot som inte lyfter ett spadtag utöver undervisningen premieras.

Ingenting ont menat om förskollärare och fritidspedagoger, men de har gjort en stor löneutveckling på kort tid jämfört med andra lärare som fått riktiga bottennapp – vilket visar hur skev lönesättningen är.

Som lärare och pedagog har man varken tid eller ork att fylla i milslånga och komplicerade lönekriterier. Därför blir det oftast så att de som kan snacka till sig en bättre lön går före andra. Men större vikt borde läggas vid hant-

verket och skolengagemanget. Skollärarna behöver således stötta sina lärare och synas alltmer i skolans värld.

Tyvärr är skolledningarna på Malmös skolor alltför ofta frånvarande, så att kontentan av det hela blir att de förlitar sig blint på schablonmässiga lönekriterier eller tabeller. I slutändan blir det dock den enskilde läraren som får bära det tyngsta lasset!

**Ljubomir T Devic,
Gruv-/ Sfi-lärare, Komvux Malmö
Södervärn
Skyddsombud LR**

Revolutionären Schjerfbeck Kampfonden

Den finländska konstnärinnan Helene Schjerfbeck fick 2006 sitt verkligt stora internationella genombrott som place-rade henne för gott i konstnärernas Pan-teon. Utställningen i Haag besöktes av 350 000 personer.

Nu pågår en utställning med hennes viktigaste tavlor fram till mitten av februari 2013 på prins Eugens Valde-marsudde i Stockholm. Den pågående utställningen är redan nu en succé.

Bilden av Helene Scherfbeck har varit en av sjuklig kvinna som fördrev tiden med att måla självporträtt. En annan föreställning är att hon bara är känd i Finland och Sverige och knappt det. Känd för sina självporträtt.

På Valdemarsudde visas nu ett konst-närskap upp som är oändligt mycket mer än självporträtten.

Den visar ett konstnärskap som visar på en tidig mognad och självständig-het. Döende krigare visar också att hon mycket tidigt nådde hög internationell klass. Hennes konst återspeglar också de revolutionära strömningar som ge-nomsyrade det ryska imperiet vid denna tid. Dessa strömningar sjuder och jäser i S:t Petersburg som det provinsiella Hel-singfors är en förort till.

Och det är detta Petersburg som ger henne stipendium att studera i Paris och i Paris kommer hon att stanna i tio år

med avbrott för några kortare vistelser i Bretagne och Cornwall.

I Paris vinner hon guldmedalj när sta-den firar 100-årsminnet av Franska Re-volutionen.

Hon lever här under hela 1880-talet och skapar den fantastiska konst som nu har gjort henne världskänd.

Sedan återvänder hon till Finland och lever under knappa omständigheter. Under återstoden av sitt liv skulle hon bearbeta motiven från sin tid i Frank-rike och England.

Varför dröjde det så länge innan hon blev ett världsnamn? Man kunde lika bra fråga varför blev inte den postrevo-lutionära konsten i Ryssland känd eller konsten bakom järnridån överhuvud. Kunde de bara skapa film av hög klass. Varför blev inte konstnärer från Tredje Världen kända. Svaret eller svaren är i hennes fall tydliga. Det handlar om kön, klass och utanförskap.

Scherfbeck levde under små ekono-miska omständigheter långt bort från de stora salongerna nere på kontinen-ten. Hon var kvinna.

Denna fantastiska utställning pågår fram till mitten av februari 2013. Gå och se den!

Tage Tallqvist

Galina Visjnevskaja död

Den 12 december avled Galina Pavlovna Visjnevskaja. Hon föddes i Leningrad 1926 och var en av världens främsta so-praner och därtill en lysande och karis-matisk skådespelerska.

Hon lyste upp Bolsjojteatern med berömda tolkningar av bl a Tatjana i Jevgenij Onegin, Marina i Musorgskijs Boris Godunov eller Natasja Rostova i Prokofjevs Krig och Fred.

Detta var bara ett axplock ur de många roller hon uppförde från 1952 till 1974.

Hon framträdde även i väst och fick alltid lysande kritik. Lovorden i ameri-kansk press kände inga gränser när hon framförde titelrollen i Puccinis Tosca på Metropolitan i New York 1975.

Visjnevskaja stannade i väst 1978 som ett resultat av västs ideologiska krigföring. Hon skrev sina memoarer och beskrev där eländet i Sovjet hur sto-

ra artister som hon själv tvingades bo i vanliga kommunala lägenheter. Hon klagade också över den kulturella kon-servatismen i Sovjet.

I slutet av sitt liv kom Visjnevskaja att omvärdera den stat som ombesörjt hennes utbildning. En modern version av Jevgenij Onegin på Bolsjoj gjorde henne så arg att hon vägrade fira sin 80-årsdag där och flyttade över firandet till Tjajkovskij Concert Hall. Den gamla sovjetstilen som hon en gång kritiserat var inte så fel när allt kommer omkring. Sent skall syndaren vakna.

Hon efterlämnar 3 döttrar och 7 bar-barnsbarn.

Tage Tallqvist

Visjnevskaja. Foto: Wikimedia Commons/Alexey Yushenkov.

ISSN 1102-7010

RiktpunKt

Utges av SKP Ans. utg.: Gun Isaxon

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck

Tel: 08-735 86 40

Pren-pris helår 200,-, kvartal 50,-

Postgiro: 421 53 84-1 Bankgiro 636-7080

Till en tiggare!

Här sitter du i kylan och vill att
folk ska tycka synd om dig.
Sådant händer inte och har aldrig hänt.
Ser du inte hur förbipasserande med egna
NK-påsar hånar dig.
Det är de som har gjort dig arbetslös och hemlös.
Och du förväntar dig att de ska reagera
och sympatisera med dig.
Glöm detta,
de vill inte förlora sina Rut och Rot-
avdrag för din skull.
De vill många andra ska
sitta bredvid dig bara för sitt nöjes skull.
Du ska inte bara sitta här
och tigga några slantar.
Så betar sig inte en vuxen människa!
Det är dags att vakna och ta
tillbaka allt som de snor åt sig
Vad sa du? Klaga inte!
Du galne människa!
Allt är möjligt för du är inte ensam.
Titta där på andra sidan av gatan,
det är ett hav av människor
som håller på organisera sig:
För ett rättvisare samhälle.
Ett samhälle där ingen ska sova på gatan.
Ett samhälle där fattigdomen och maktlösheten ska kriminaliseras.
Ett samhälle där bankernas och finansvalparnas Julafton tar slut.
Res dig upp och ta bort filten
som du har på dig.
Gör den till en Röd fana!
Som kommer att begrava kapitalismen för evigt.
Då kommer hela mänskligheten
att leva i fred och harmoni. Masood Punjabi

Sveriges Kommunistiska Parti

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck * Tel: 08-735 86 40